

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 438/2022-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 6 Up 1184/2021 zo 14. apríla 2022 a oznámeniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 6 Up 1184/2021 zo 4. mája 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. júla 2022 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 Up 1184/2021 zo 14. apríla 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a oznámením okresného súdu č. k. 6 Up 1184/2021 zo 4. mája 2022 (ďalej len „oznámenie“).

Sťažovateľka tiež žiada, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a jeho oznámenie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 6 Up 1184/2021 v procesnom postavení žalobkyne. Na základe žaloby z 5. októbra 2021 okresný súd platobným rozkazom z 11. novembra 2021 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľke sumu 35 833 eur s príslušenstvom a nahradiť jej trovy konania v sume 2 888,18 eur. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený elektronicky do jeho elektronickej schránky s použitím fikcie doručenia 24. decembra 2021. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 11. januára 2022

(doložka právoplatnosti bola vytvorená 20. januára 2022 a sťažovateľke doručená 24. januára 2022). Sťažovateľka podala 24. januára 2022 návrh na vykonanie exekúcie. Po začatí exekúcie žalovaný 2. februára 2022 uhradil na účet právneho zástupcu sťažovateľky sumu istiny s príslušenstvom a trovami konania (v celkovej sume 39 452,57 eur).

3. Žalovaný podal 30. januára 2022 a opätovne 2. februára 2022 elektronickými prostriedkami návrh na určenie neúčinnosti elektronického doručenia elektronickej úradnej správy s návrhom na odklad účinkov elektronického doručovania platobného rozkazu v zmysle § 33 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Vo svojom návrhu uviedol, že s platobným rozkazom sa oboznámil až 26. januára 2022 po začatí exekučného konania, pričom poukázal na svoj pobyt u dcéry v Talianskej republike v priebehu decembra 2021, smrť brata, svoje dlhodobé zdravotné problémy a obdobie sviatkov, keď bol platobný rozkaz doručovaný. Okresný súd uznesením z 1. apríla 2022 návrh žalovaného zamietol z dôvodu, že žalovaný nepreukázal splnenie podmienok na rozhodnutie o neúčinnosti elektronického doručenia platobného rozkazu. Žalovaný proti tomuto uzneseniu odvolanie nepodal napriek tomu, že bolo prípustné.

4. Dňa 7. februára 2022 podal žalovaný (z identických dôvodov, ako uvádzal v návrhu na určenie neúčinnosti elektronického doručenia) odpor proti platobnému rozkazu a súčasne aj návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Okresný súd napadnutým uznesením rozhodol o odpustení zmeškania lehoty žalovanému na podanie odporu proti platobnému rozkazu. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že vyhodnotil ako ospravedlniteľné dôvody (nie všetky) zdravotné problémy žalovaného so zohľadnením špecifika elektronického doručovania fyzickej osobe vo vyššom veku s nižšou mierou počítačových zručností. Napadnuté uznesenie bolo doručené žalovanému elektronicky 14. apríla 2022.

5. Okresný súd oznámením zo 4. mája 2022 informoval strany sporu, že z dôvodu podaného odporu zo strany žalovaného, ktorému bolo odpustené zmeškanie lehoty na podanie odporu, sa ruší doložka právoplatnosti a vykonateľnosti k platobnému rozkazu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Sťažovateľka argumentáciu o porušení svojich práv upriamila výhradne proti napadnutému uzneseniu okresného súdu a jeho oznámeniu. V ústavnej sťažnosti predovšetkým namieta porušenie princípu kontradiktórnosti, pretože okresný súd jej pred vydaním napadnutého uznesenia nedoručil na vyjadrenie návrh žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty, čím ju *de facto* vylúčil z možnosti namietat proti skutočnostiam tam uvádzaným. Sťažovateľka považuje napadnuté uznesenie za nepreskúmateľné a svojvoľné. Podľa sťažovateľky okresný súd neprípustne porušil princíp právnej istoty, keďže najprv tie isté skutkové okolnosti tvrdené žalovaným nepovažoval za dôvod na vyslovenie neúčinnosti elektronického doručovania a na strane druhej ich v napadnutom

uznesení považoval za dôvod na odpustenie zmeškania lehoty. Sťažovateľka tiež považuje za neakceptovateľný a neprípustný procesný postup okresného súdu, ktorý oznámením bez akéhokolvek rozhodnutia zrušil doložku k právoplatnosti platobného rozkazu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľkou formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

9. Ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd. Jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (napr. II. ÚS 417/2020, II. ÚS 57/2022).

10. Zmeškanie dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti v zmysle citovaného § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje zákon o ústavnom súde odpustiť, pričom ide o zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (III. ÚS 589/2017, I. ÚS 122/2019, II. ÚS 544/2021).

11. Z hľadiska naplnenia § 124 zákona o ústavnom súde je sťažovateľkou podaná ústavná sťažnosť už *prima facie* podaná po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Podľa zistenia ústavného súdu (dopytom na okresnom súde, pozn.) napadnuté uznesenie okresného súdu bolo žalovanému doručené 14. apríla 2022 a toho istého dňa nadobudlo aj právoplatnosť. Oznámenie okresného súdu bolo stranám sporu doručované 5. mája 2022 elektronicky. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súde doručená 18. júla 2022, evidentne po uplynutí ustanovenej dvojmesačnej lehoty od právoplatnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, ako aj od doručenia oznámenia, teda oneskorene.

12. Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť a sťažovateľke táto lehota uplynula dávno pred podaním jej ústavnej sťažnosti, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol

podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskoreného podania (porov. III. ÚS 608/2017, III. ÚS 175/2020, II. ÚS 530/2021).

13. Nad rámec uvedeného v súvislosti s argumentáciou sťažovateľky v jej ústavnej sťažnosti ústavný súd poukazuje na odlišnosť inštitútu návrhu na určenie neúčinnosti elektronického doručenia podľa § 33 zákona o e-Governmente a inštitútu odpustenia zmeškania lehoty podľa § 122 Civilného sporového poriadku a posudzovania podmienok stanovených predpismi pre jednotlivé inštitúty. Pre obidva procesné inštitúty je však spoločné, že ide o dvojstranný vzťah medzi príslušným súdom a účastníkom konania, nie o vzťah trojstranný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu